

KAOS 'UN KUTSAL KİTABI

Ölüme doğru gidiyoruz, tıpkı okun hedefe doğru gibi, asla ıskalamayacağımız da kesin, ölüm bizim tek kesinliğimiz, tek gerçeğimiz, öleceğimizi daima biliyoruz, herhangi bir zamanda, herhangi bir yerde, biçiminin bir önemi yok.

Çünkü ebedi yaşam bir anlam-sızlıktır, ebediyet hayat değildir, ölüm özlem duyduğumuz istirahatıdır, hayat ve ölüm birbirine bağlıdır, başka şey talep edenler imkansız isterie ve tek elde edecekleri, ödülleri ise duman olup gitmek olacaktır. Bizler, sözcüklerle yetinemeyenler, yok olmaya razıyız ve rıza göstermekte de haklıyız, dağınayı biz seçmedik ve bize verilmekten çok dayatılmış olan bu yaşama, kaygı ve acı dolu, neşesi sorunsallı ya da kötü bu yaşama hiçbir yerde katlanama dığımız için kendimizi mutlu addediyoruz.

Bir insanın mutlu olması neyi kanıtlar? Mutluluk türe özgü bir durumdur, bizse cinsin yasalarına bakıyoruz yalnızca, bu yasalardan yola çıkarak düşünüyoruz, bu yasalar üzerine kafa yoruyor ve bu yasaları derinleştiriyoruz, mucize arayanları küçümsüyoruz, sonsuz mutluluğuna düşkün değiliz, bizim gerçekliğimiz bize yeter, türüroüzün üstünlüğü başka yeri kapsamaz.